

medlemmerne for denne Særafgift. Naar det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) sagde, at denne Afgift, allerede da den blev vedtaget, forekom meget beskedent, skal jeg naturligvis ikke bestride, at man den Gang ikke havde videre Betænklichkeiten ved at gaa med dertil, fordi Forretningerne laa paa en ganske anden Maade, og Pengene flød rigeligere end nu; men jeg tror, at man ikke indenfor Fondsbørsmedlemmernes Kreds i og for sig syntes, der var særlig Grund til at betale for dette Privilegium. I alt Fald er Afgiften nu som Vederlag for et Privilegium efter min Mening ganske eksorbitant og urimelig.

Med Hensyn til de af Mindretallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag skal jeg paa ny henvise til mine tidligere Udtalelser i saa Henseende. Jeg indrømmer gerne, at Mæglerspørgsmaalet — det er jo dette Spørgsmaal, som ligger til Grund for en væsentlig Del af disse Ændringsforslag, navnlig naturligvis Ændringsforslaget under Nr. 3 — er et betydningsfuldt Spørgsmaal, men jeg maa fastholde, hvad jeg tidligere har gjort gældende, at dets nærmere Drøftelse bør udskydes til Fondsbørslovens almindelige Revision i 1925 paa Grundlag af de til den Tid indvundne Erfaringer i Overensstemmelse med det til Grund for hele Lovforslaget liggende Synspunkt: at det her navnlig er Terminsordningen, man tager Sigte paa, foruden at man benytter Lejligheden til at rette nogle ganske enkelte mindre principielle Punkter i Loven. Disse Betragtninger gælder i Særdeleshed Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 3. Om Ændringsforslag Nr. 1 skal jeg yderligere bemærke, at hvis man ikke giver Ministeren Beføjelse til at tilstede Afvigelser fra Bestemmelsen i § 3, vil man praktisk talt umuliggøre Oprettelsen af Børsen udenfor København. Det er jo ikke Hensigten, at man vil fremme Spekulationen i Provinsen; Hensigten har kun været den at give Tilsludelse til de Lempelser, som er nødvendige, for at man overhovedet kan oprette en Fondsbørs udenfor København, idet man ikke har villet umuliggøre en saadan Oprettelse. Jeg tror, at det ærede Medlem noget overser Betydningen af en Organisering af Provinsens Kapital gennem en saadan lokal Fondsbørs. Det foreliggende Lovforslags § 3, 3die og 4de Stykke, saaledes som det foreslaas ændret af Flertallet — disse to Stykker hænger ret nøje sammen —, betyder efter mit Skøn en praktisk Forbedring, hvorfor jeg ikke har set mig i Stand til at tiltræde det af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Nr. 4.

Naar det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) udtalte, at Kurtagen altid har været fastsat ved Lov, er det rigtigt, for saa vidt som der kun een Gang har været Tale om Fastsættelse ved Lov, nemlig ved Lov af 4. Oktober 1919; men før den Tid blev Provisionen fastsat ved en af Ministeren approberet Vedtægt for Kursnoteringsdeltagerne. Jeg tror, det beror paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem mener, at denne af Ministeren godkendte Vedtægt kan sidestilles med en Lov. Jeg maa altsaa stadig hævde, at det er praktisk at overlade til Administrationen at fastsætte Provisionssatserne efter de skiftende Tider og Forhold paa Københavns Børs. Og naar jeg er gaaet med til at lade Provisionen for Køb og Salg af Obligationer, der maaske har den største Interesse, i hvert Fald for Publikum, blive staaende i Loven, og man samtidig tager i Betragtning, hvad jeg gjorde gældende ved første Behandling: at man ikke tilstræber nogen stor Forhøjelse, kan jeg ikke se rettere end, at der maa være al mulig Garanti for, at denne Bemyndigelse ikke bliver misbrugt af Ministeriet. Det er efter min Mening heller ikke rigtigt, at man ikke kan faa Satserne ind i Loven igen, thi ved den kommende Revision i 1925 kan det ærede Medlem og det Parti, hun tilhører, jo tage Spørgsmaalet op; der vil da blive Lejlighed til at optage saavel dette som andre Spørgsmaal vedrørende denne Lov.

Angaaende Ændringsforslaget under Nr. 6 om Optagelse i selve Loven af den som en Overgangsbestemmelse paatænkte Regulering af Udlaan medio og ultimo skal jeg sige, at jeg finder det hverken praktisk eller paa-krævet, hvilket ogsaa fremgaar af mine tidligere Udtalelser saavel som af hele Lovforslagets Karakter.

Betydningen af Ændringsforslag Nr. 10 stod mig oprindeligt ikke ganske klar, men jeg forstaaer det bedre nu, efter at det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds nærmere har motiveret det. Om dette gælder imidlertid det samme, som jeg sagde om Provisionen, at det slet ikke er nødvendigt at føje Ordet „foreløbig“ ind. Det gaar med det som med ethvert andet Spørgsmaal, at der jo ikke er noget i Vejen for at tage Spørgsmaalet op igen ved Revisionen af Loven; men jeg maa fastholde, at det vil være mest praktisk nu, da man bevæger sig i helt ukendt Terræn, at overlade det til Fastsættelse i Vedtægten, saa at man kan forsøge sig frem for at finde den bedste Ordning af Terminshandelen paa Københavns Børs. Hvis det saa i 1925 skulde vise sig nødvendigt at faa disse Be-